

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 869/2025
09.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Славице Ћировић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеу К бр.275/24 од 25.11.2024. године и Вишег суда у Ваљеу Кж1 бр.8/2025 од 16.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 09. јула 2025. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Славице Ћировић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеу К бр.275/24 од 25.11.2024. године и Вишег суда у Ваљеу Кж1 бр.8/2025 од 16.04.2025. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеу К бр.275/24 од 25.11.2024. године окривљени АА је, поред окривљеног ББ, оглашен кривим због извршења једног кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ и једног кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне у трајању од по шест месеци за свако до извршених кривичних дела, окривљеном је на основу одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од девет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године и шест месеци од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени АА је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, а на име трошкова поступка солидарно са окривљеним ББ, износ од 3.126,00 динара, те да солидарно са окривљеним ББ Основном јавном

тужилаштву у Ваљевоу на име трошкова поступка плати износ од 16.658,82 динара, све у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Окривљени АА је обавезан и да оштећеној Електродистрибуцији Србије – Огранак Електродистрибуција Ваљевоу на име имовинскоправног захтева за накнаду штете исплати износ од 306.341,85 динара, као и да заједно са окривљеним ББ оштећеној Електродистрибуцији Србије солидарно исплати износ од 144.765,94 динара, све у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Оштећена Електродистрибуција Србије – Огранак Електродистрибуције Ваљевоу је упућена на парнични поступак за разлику између висине постављених и висине досуђених износа на име имовинскоправног захтева за накнаду штете.

Пресудом Вишег суда у Ваљевоу Кж1 бр.8/2025 од 16.04.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Зорана Дујаковића, а пресуда Основног суда у Ваљевоу К бр.275/24 од 25.11.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Славица Ћировић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да побијане пресуде „преиначи у целини у корист окривљеног“.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да су и првостепени и другостепени суд погрешно закључили да је радња извршења предметног кривичног дела трајног карактера, као и да у конкретном случају није наступила асполутна застарелост кривичног гоњења.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд није могао прихватити као основане, из следећих разлога:

Према стању у списима, окривљени АА оглашен је кривим да је кривично дело крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, извршио у временском периоду од 17.07.2003. године до 06.05.2022. године, те да је кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ извршио у временском периоду од 31.12.2005. године до 06.05.2022. године, на штету оштећене Електродистрибуцији Србије – Огранак Електродистрибуција Ваљево, на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о континуираној радњи крађе струје, односно кривичном делу код кога се радњом извршења сматра све време док траје противправно стање, то и рок застарелости почиње тећи од момента када престане такво стање, па је како је противправно стање у односу на оба кривична дела престало дана 06.05.2022. године, када је обављена контрола мерних места од стране овлашћених лица оштећеног предузећа Електродистрибуцији Србије – Огранак Електродистрибуција Ваљево, то у смислу одредбе члана 103. став 1. тачка 5. и члана 104. став 6. КЗ апсолутна застарелост кривичног гоњења у конкретном случају наступа 06.05.2028. године, имајући у виду да је за кривично дело из члана 203. став 1. КЗ, прописана новчана казна или казна затвора до три године.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем се правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, одбијен је као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, обзиром да у осталом делу захтева бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека правноснажне пресуде нејасна и неразумљива јер је изостало образложење о евентуалном постојању међусобног договора између окривљених, те да је нејасно и који пословни простор је у питању, као и у погледу тога коме је наводно прибављена противправна имовинска корист.

Бранилац у образложењу указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно повреду члана 440. ЗКП истицањем да јавни тужилац у току поступка није доказао време, место и начин извршења предметних кривичних дела, нити субјективни елемент бића кривичних дела у питању, и полемисе са оценом веродостојности исказа сведока од стране нижестепених судова.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда члана 440. ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић